

ASPIRAȚII (IV): Aspirația după libertate (Libertatea prin Hristos) **Mat. 8:28-34**

Introducere

- Importanța libertății pentru om: prețul plătit de mulți pentru libertate (execuții, trecerea Dunării în timpul comunismului), radio „Europa liberă” etc.
- Seria „Aspirații” și alegerea unei exorcizări ca punct de plecare pentru tema libertății
 - o Exorcizările ilustrează cel mai bine felul în care oamenii, prin natura lor, sunt ținuți „legați” de cel rău, dar și felul în care Hristos poate oferi adevărata eliberare/libertate

I. O libertate oferită oricui

1. Oriunde ai fi pe plan personal: Imperiul morții (v. 28a)
2. Oriunde ai fi pe plan relațional (v. 28b)
 - Imposibilitatea relațiilor normale cu cei din jur
 - Alipirea/Dependența de cei cu probleme asemănătoare
3. Oriunde ai fi pe plan spiritual
 - Demonizarea ca formă supremă a influenței celui rău: control total. A nu se confunda cu influențe/atacuri demonice, la care pot fi supuși și credincioșii
 - E posibil însă să Îl recunoști pe Hristos (v. 29)
 - E posibil chiar să îl mărturisești public
 - Nu Îl înțelegi însă cu adevărat: „ai venit aici să ne chinuiești”

II. O libertate dobândită prin apropierea de Hristos

1. Aproximarea lui Hristos de om: Hristos a ajuns în ținutul lor
 - Iluzia libertății umane absolute: ne naștem și creștem cu statutul de „rob al păcatului” (Ioan 8:34)
 - Posibilitatea schimbării stăpânului:
 - Doar Hristos este suficient de puternic să biruiască pe vechiul stăpân!
 - Aceasta nu înseamnă însă că vechiul stăpân nu mai luptă sau că noi nu mai avem eșecuri (Rom. 7)
 - Realitatea adevăratei libertăți prin Hristos (Ioan 8:36).
 - Importanța și frumusețea acestei libertăți. Legile/limitările stabilite de Dumnezeu nu sunt incompatibile cu libertatea ci dimpotrivă (de comparat cu legile rutiere, regulile sportive etc.)
2. Aproximarea omului de Hristos: „L-au întâmpinat”
 - Importanța apropierii: probabil mai erau și alți demonizați care nu L-au întâmpinat și au rămas la fel
 - Recunoașterea și refacerea legăturii necorespunzătoare cu El (29)
 - Aplicații pentru necredincioși și credincioși
„Nu atunci e liber omul” (Dorz)

III. O libertate pe care nu toți o apreciază

1. Libertatea presupune un preț (pierderea porcilor)
2. Nu toți vor să plătească prețul eliberării lor sau eliberării altora: ghicitoarea din Filipi (Fapte 16:19); argintarul Dimitrie din Efes (Fapte 19:24-28)
 - „Cât păcatul m-am purtat 15 toamne...”
3. Poate chiar ies în întâmpinarea lui Isus dar preferă să plece de la ei când înțeleg prețul libertății (v. 34b)

Încheiere: bucuria celor eliberați: „Ce glorioasă e libertatea...”

Nu atunci e liber omul

Nu atunci e liber omul când trăiește în păcat
și când poate după voie a umblat ne-mpiedicat,
ci atunci e omul liber când, mai drept și mai frumos,
conștient și ʼnalt, trăiește ascultarea de Hristos.

Nu acolo-i bună viața unde-noată-n desfătări
și-unde numai flori și zâmbet poate-avea pe-orice cărări,
ci acolo-i viața bună, unde-aduce ne-ndoios,
pentru Dumnezeu și oameni, rod mai vrednic în Hristos.

Nu atâta-i fericire cât poți să trăiești cât vrei
și tot ce-ți dorește trupul poți să ai și poți să iei,
ci e fericire-atâta cât, cu sufletul voios,
poți trăi și-n gând, și-n faptă, și-n duh una cu Hristos.

Lumea asta nu-i o țință, moartea nu-i sfârșit de drum,
nu ne-a fost viața dată numai pentru ce-i acum,
ci ni-e lumea câmp de luptă, moartea-i pragul ne-ndoios
ori lângă Hristos de-a pururi, ori în veac fără Hristos.

Cât păcatul m-a purtat

Cât păcatul m-a purtat
cincisprezece toamne,
toți mereu m-au lăudat
nimeni nu s-a supărat,
nimeni, Doamne!

Cât la cel rău i-am slujit
cincisprezece toamne,
toată lumea m-a iubit
nimeni nu m-a prigonit
nimeni, Doamne!

Cât de lume mi-a plăcut
cincisprezece toamne,
orice rele-aș fi făcut
nimeni nu m-ar fi-abătut,
nimeni, Doamne!

Cât trecură ca un fum
cincisprezece toamne,
nimeni nu mi-a stat în drum
să mă strige ca acum
nimeni, Doamne!

Dar de când mă port să-Ți plac
(trei ori patru toamne)
bine caut mereu să fac
și tot nu mă are-n plac
nimeni, Doamne!...

O, mereu de-aș fi-un pribeag
toate-a vieții toamne,
ura tuturor o trag,
mi-e de-ajuns că mă ai drag
azi Tu, Doamne!...

Eram odată

Traducere din engleză: Alexandru Neagoe

Eram odată în lanțuri grele
Păcate multe m-au înrobit
Dar prin Isus eu sunt astăzi liber
El mi-a rupt lanțul, căci m-a iubit.

**Ce glorioasă e libertatea,
Să nu mai fiu în lanț și păcat!
Isus Hristos, Eliberatorul,
Va fi pe veci al meu Împărat!**

Sunt liber astăzi de pofta firii,
De rău și ură sunt izbăvit,
De-orice ambiții goale, deșarte,
De tot ce viața mi-a chinuit!

Sunt liber astăzi de-orice mândrie
Și de iubirea oarbă de bani,
Și de mânie, și de iuțime!
Sunt liber azi, după ani și ani!

Sunt liber astăzi de orice teamă
De-ngrijorări ce m-au chinuit!
Isus Slăvitul, Mântuitorul,
El mi-a rupt lanțul, căci m-a iubit!